

Tale om i Kjøbenhavns Nærhed, nemlig at det vistnok maa tages under stærk Overvejelse, hvorledes man skal stille sig med Hensyn til Ekspropriation, thi der er ikke Tvivl om, at Ekspropriationsudgifterne i Kjøbenhavns Omegn ville vokse ganske særdeles. Det ville vi ikke have haft nogen Bænkstreg med, naar man paa det Lovforslag, der staar som næste Nummer, havde bevaret den Plan, som det oprindelig havde, og som gik ud paa at bestemme et fast Beløb pr. Banemil som Tilskud fra Statskassen til Ekspropriationsudgifter, altsaa uden Hensyn til, hvor meget Ekspropriationsudgifterne beløb sig til i alt. I saa Fald vilde man være ude over Spørgsmaalet for dette Baneanlægs Vedkommende, thi saa vilde ethvert Projekt Landet over blive skaaet over samme Kam i saa Henseende. Jeg henleder Opmærksomheden derpaa, da det er det første Baneanlæg, hvorefter der bliver Spørgsmaal i Kjøbenhavns Nærhed. Det bør reitest gaa ind under de særlige Regler med Hensyn til Ekspropriationsudgifter, hvorefter der er Tale i andre Forslag om Privatbaneanlæg.

Forslagsstilleren (Golding): Til den ærede Minister skal jeg kun sige, at det undrer mig noget at høre den Udtalelse af ham, at man, fordi man tror, at en Bane eventuelt vil kunne betale sig, saa ikke vil gaa til at støtte netop denne Bane. Naar man skulde se det fra Statens Standpunkt, maatte man netop suarere støtte den, naar man tror, at den kan betale sig. Vi kunne sandelig saa Baneanlæg nok, som ikke kunne betale sig. Det er imidlertid givet, at fordi en Bane kan betale sig, er det ikke altid sagt, at selve Egnen er i Stand til kunne rejse hele den Sum, som behøves til Anlægget. Derfor mener jeg, at naar en Egn er kommen med et Andragende om et Baneanlæg, med Hensyn til hvilket det er sandsynligt, at det kan betale sig, saa bør man støtte en saadan Bane, naar man i det hele taget fra Statens Side vil støtte Jærnbaneanlæg. Med Hensyn til dette Forslags videre Skæbne vil jeg slutte mig til den Betragtning, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Wojfen) kom med, at det maatte kunne gaa ind under den Behandling, som nu skal paabegyndes af de

mange forskellige Baner, hvorefter der foreligger Forslag paa denne Dagsorden. Med Hensyn til Ekspropriationsudgifterne stiller det sig saaledes, at da Jorden ligger her i Nærheden af Kjøbenhavn, kan det nok være, at disse, selv om man søger saa langt som muligt at føre Banen langs Aløbets o. s. v., kan det nok være, at Ekspropriationsudgifterne ville blive forholdsvis store, og saa meget mere, som vi ikke have forlangt Ekspropriationsudgifter, kunne vi meget godt være tilfredse med det Beløb, der vil blive tilstaaet til Hjælp til Jærnbanen, navnlig naar det bliver Halvdelen, og Banen saaledes bliver stillet lige i den Retning med de andre Lovforslag, som komme for.

Judenrigsministeren (Jørgensen): Jo, ganske sikkert er der i dette Lovforslag forlangt noget til Ekspropriation. Der staar nemlig saaledes: „ $\frac{1}{5}$ af den Sum, som efter et af Ministeriet godkendt Regnskab bevislig medgaar til Anlægget, derunder indbefattet Udgifter til Ekspropriation.“ Den ærede Taler synes med nogen Føje at kunne sige, at naar en Jærnbane kan betale sig, saa kan man bedre støtte den, end naar der er Udsigt til, at den ikke kan betale sig. Jeg tror nu ikke, man skal støtte en Jærnbane, naar der ikke er Udsigt til, at den kan bære sin Drift og i Fremtiden give noget Udbytte, men en anden Sag er det jo, naar det stiller sig saaledes, at man anser Anlægget for at være en Forretning, der straks og fuldt ud kan betale sig. Anser man Anlægget for at være af en saadan Natur, er dette et ret naturligt Fundament til at sige, at saa behøves der i og for sig ikke nogen Støtte fra Staten til en saadan Jærnbane (S. Hage: Jo, en Tillæbelse!) Savel, et Samtykke kræves dertil, men ikke nogen pekuniær Støtte. Hvorledes dette Princip skal anvendes paa dette Jærnbaneanlæg, er jeg villig til at tage under Overvejelse, men jeg mener, at der er god Forstand i at sige, at naar en Forretning fuldt ud betaler sig, behøver den ikke pekuniær Støtte fra nogen Side.

Forslagsstilleren (Golding): Til det sidst af den ærede Minister ansatte skal jeg kun sige, at naar man siger, at en Bane eventuelt vil komme til at betale sig, gaar